

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.447/2021/4.

A felperes:

Molnár Csaba, 2024 Kisoroszi, Szérű utca 31/2. hrsz.

A felperes képviselője:

Dr. Vargha Balázs Ügyvédi Iroda, 1117 Budapest, Budafoki út 81. fszt. 6., ügyintéző dr. Vargha Balázs ügyvéd

Az alperes:

Magyar Nemzet Szerkesztősége 1082 Budapest, Üllői út 48.

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, 1036 Budapest, Kolosy tér 1/B. III/4., ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.23.387/2020/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a Magyar Nemzet 2020. október 10-i számában „Zuhanás az égboltról”

címmel megjelent cikk miatt az eredeti cikk megjelenésével azonos helyen és azonos méretű szövegben, betűméretben szerkesztetten adja ki az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: Lapunk 2020. október 10-i számában „Zuhanás az égboltról” címmel megjelent cikkében valótlanul állítottuk, hogy Kisoroszi polgármestere, Molnár Csaba értékesíteni szeretné az önkormányzat tulajdonát képező Kisoroszi, Széchenyi utca 153/b. szám alatti Duna-parti ingatlant, mely egykor Ujváry Ignác festőművész műterme volt. Valótlanul állítottuk, hogy Molnár Csaba polgármester az öt fős képviselő-testületben kisebbségben maradt eladási ötletével. A valóságban az öt fős kisoroszi képviselő-testület egyhangú döntéssel, azaz Molnár Csaba polgármester támogató szavazatával elvetette az ingatlan eladásának lehetőségét és azzal kapcsolatban helyi népszavazás kiírásáról döntött, így az ingatlan sorsáról a település lakói dönthetnek.”

Kötelezte az alperesi lapot kiadó Mediaworks Hungary Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 100.000 forint perköltséget áfával terhelten és 36.000 forint eljárási illetéket a Magyar Államnak külön felhívásra.

- [2] Határozatának indokolásában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését; a Kúria PK 12. és 14. számú állásfoglalását; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 497. § (3) és (4) bekezdését.
- [3] Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok (a felperes által írt e-mail) és tanúvallomás adatai alapján is az állapítható meg, hogy nem bizonyította az alperes azon sérelmezett közléseket, hogy értékesítési szándéka volt a felperesi polgármesternek a Kisoroszi Ujváry műterem vonatkozásában, hogy az értékesítési ötletével kisebbségben maradt a képviselő-testületben, továbbá, hogy nemleges szavazatot adott volna le.
- [4] A felperes elektronikus levele különféle opciókat kínált a képviselőknek, a felperes továbbá nem az ingatlan eladásáról, hanem annak hasznosításáról nyilatkoztatta a képviselőket. A felperes eladási szándékát az „ingatlannal való kínládás” szövegezés és az értékesítés tárgyában helyi népszavazásra feltett kérdés megfogalmazása nem támasztják alá.
- [5] A tanúként meghallgatott alpolgármester feltételezései, érzelmi alapú véleménye sem vezethetett a sérelmezett tényállítások megalapozott állítására. A felperes azon képviselő-testületi érvelése, hogy az ingatlan felújítása - tulajdonjoga megtartása esetén - több 100 millió forintba kerülne, ugyancsak nem támasztotta alá az értékesítési szándékát, mert az a megalapozott döntéshez szükséges és indokolt tájékoztatásnak minősül. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyreigazításra kötelezte az alperest mind az értékesítési szándék, mind a képviselő-testületben történő szavazásról való közlés vonatkozásában.
- [6] Kifejtette, hogy a való tény közzététele is indokolt, mivel ezáltal válik egyértelművé, hogy a képviselő-testületben a felperes is elvetette az ingatlan eladási lehetőséget, mint hasznosítást és a képviselő-testület döntött a helyi népszavazás kiírásáról. A megfogalmazott helyreigazítás megfelelően tájékoztatja az olvasókat a valós történekről és arról, hogy Kisoroszi település lakói dönthetnek arról, hogy értékesítsék-e a cikkbeli ingatlant.
- [7] A perköltségről a Pp. 80-83. §-ai, a Pp. 499. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet alapján, az eljárási illetékről az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alkalmazásával döntött.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.
- [9] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c-d) pontjaira alapította.
- [10] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte azt a körülményt, hogy a sérelmezett cikk tárgyát képező ingatlanadás egy helyi politikai vita. Az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlata szerint pedig a politikai vitákban a tényállítás fogalmát megszorítóan kell értelmezni. A szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán a kijelentés direkt és szó szerinti tartalma alapján, hanem a vitatéma összes körülményét figyelembe kell venni a közügyek minél szabadabb vitája érdekében. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy az milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.
- [11] Kifejtette, hogy a kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére vonatkoznak, ezért vélelmezhető azok véleményként való értelmezése. E körben utalt arra, hogy a cikk szerzője mindkét oldalt megkereste a kialakult vitával kapcsolatos valamennyi vélemény bemutatása okán, azonban a felperes megtagadta, hogy álláspontját kifejtse, amely terhére nem róható, hiszen a szakma szabályai szerint eljárva, megfelelő forrásokat felkutatva írta meg a cikkét.
- [12] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján nem megfelelően állapította meg a tényállást, mert Surányi Péter tanúvallomásával igazolta, hogy a felperes a 2020. május 11-i levele előtt már elmondta annak az ötletét, hogy értékesíteni kellene, vagy egyben, vagy részeiben az Ujváry ingatlant. A tanúvallomás igazolja, hogy az értékesítési szándék a felperestől származott, ő volt az, aki felvetette az eladás ötletét és hangot adott annak a véleményének is, hogy az ingatlanak komoly művészeti értéke nincs, továbbá ő volt, aki az eladást népszavazásra utalta úgy, hogy az ingatlanok csak a helyrajzi számát tüntették fel a kérdésben. A cikk szerzője ezen tényekből alappal jutott arra a következtetésre, hogy a felperes értékesíteni szeretné az ingatlant és ezen szándékával végül a képviselő-testületen belül kisebbségben maradt.
- [13] Az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közlemény indokolatlanul terjedelmes, az feleslegesen azonosítja be a felperest kétféleképpen is, indokolatlanul részletezi magát az ingatlant, valamint a második közlés vonatkozásában indokolatlanul ismétli meg a felperes nevét és pozícióját egyszerre és indokolatlanul utal a képviselő-testület létszámára is.
- [14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen az alperes fellebbezésének visszautasítását kérte annak elkésztése okán. Kifejtette, hogy az alperesnek azt legkésőbb 2021. március 22. napján a hivatali idő végéig elő kellett volna terjesztenie a Pp. 146. § (6) bekezdése értelmében, ezzel szemben az alperes a fellebbezést 2021. március 22. napján 23 óra után terjesztette elő.
- [15] Másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. E vonatkozásban előadta, hogy az alperes által szerkesztett napilap országos médium, így az ezer fős Kisoroszi település egy ingatlana és a képviselő-testülete egy döntése nem országos jelentőségű, felfokozott érdeklődésre számot tartó politikai kérdés.
- [16] Kiemelte, hogy nem volt vitás a perben, hogy az ingatlan eladásáról szóló szavazás

egyhangúan nemleges volt, ami egyben azt is jelenti, hogy nem valós a perbeli cikk azon tényállítása, mely szerint a polgármester a testületben kisebbségben maradt eladási szándékával. Valótlan a cikk és a fellebbezés azon tényállítása is, hogy ő utalta a döntést népszavazásra, ugyanis erről a képviselőtestület döntött egyhangú szavazással és nem a polgármester egy személyben. Így a népszavazásra bocsátott kérdés megfogalmazása mögött sem állhat a polgármester félrevezető szándéka, miként azt a cikk és Surányi Péter, az alperes perbeli tanúja vallomásában állítja.

- [17] Utalt arra, hogy perbeli cikk megjelenését követően több, mint nyolc hónappal került közlésre a helyreigazító közlemény, ezért indokolt, hogy az olvasók a helyreigazító közleményből minél teljesebb értékű információhoz jussanak. Az elsőfokú bíróság által meghatározott terjedelem elégséges ahhoz, hogy a helyreigazítás az időmúlásra is tekintettel betöltse a jogszabály szerinti rendeltetését.
- [18] Az alperes fellebbezése alapos.
- [19] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.
- [20] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és a levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság azonban nem értett egyet, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján egészben megváltoztatta.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen a fellebbezés elkésettségét állító felperesi fellebbezési ellenkérelem kapcsán azt rögzíti, hogy nem minősül elkésettnek a határidő utolsó napján, a hivatali idő végét követően elektronikus úton benyújtott fellebbezés (BH2017.231.). A Pp. 612. §-a határidő számításra vonatkozó különös szabályt tartalmaz, mely szerint, ha perben a kapcsolattartás elektronikus úton történik, a határidő elmulasztásának következményeit - a napokban, munkanapokban, hónapokban vagy években megállapított határidő esetén - nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton az informatikai követelményeknek megfelelően előterjesztették. Erre tekintettel a fellebbezésre nyitva álló határidő utolsó napján - függetlenül a hivatali idő végétől - szabályszerűen nyújtotta be az alperes a fellebbezését, azt érdemben kellett vizsgálni.
- [22] A Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy egy sajtóközlés megítélése során elsőként arról szükséges dönten, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek során azt kell vizsgálat tárgyává tenni az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, hogy az adott közlés megjelenésének módja, körülményei, a vélemény tárgya és annak kontextusa, a közlés apropóját adó esemény, továbbá a kijelentések tartalma, stílusa, illetve a közlés aktualitása, valamint annak célja a közügyek szabad vitatását érinti-e [13/2014. (IV. 18.) AB határozat].
- [23] Mindezen körülmények értékelésével az volt megállapítható a perbeli írás teljes szövegkontextusát [PK 12. számú állásfoglalás], a sérelmezett közlést tartalmazó írás címét

[8/2018. (VI. 5.) AB határozat] vizsgálva, hogy a közlés egy közérdeklődésre számot tartó, részben kulturális, részben politikai témájú véleménycikk része volt. Ebben a szerző a Feszty-körkép egyik festője, Ujváry Ignác Kisorosziban található műtermének művészettörténeti jelentőségét mutatja be annak apropóján, hogy az írás szerint e fontos kulturális örökséget a megsemmisülés fenyegeti, mert a település polgármestere az ingatlan eladását kívánja elérni a felújítás jelentős költsége miatt.

- [24] A cikk részletesen bemutatja a festőművész életpályáját, és az egykori műterem önkormányzat általi megvételéről, és a vételt követő tervekről és a helyi civil közösség összefogásáról számol be. Ezt követően - az utolsó harmadában - a település képviselő-testületének az ingatlannal kapcsolatos döntéseit ismerteti és az alpolgármester álláspontja alapján ad tájékoztatást a felperes ingatlan eladását erőltető magatartásáról.
- [25] A közügyet és közfeladatot ellátó személy tevékenységét megvitató tartalma miatt a cikk automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi az Alkotmánybíróság töretlen - és a bíróságokra kötelező - gyakorlata alapján. A sajtóhelyreigazítás szempontjából nincs annak jelentősége, hogy országos vagy helyi jelentőségű a közléssel érintett közügy, és annak sem, hogy a politikai vita milyen széles érdeklődésre tart számot.
- [26] Ezt követően abban volt szükséges állást foglalni, hogy a felperes eladási szándékára vonatkozó közlés az újságíró valós alapon álló véleményét, értékelését fejtette-e ki vagy megalapozatlan tényt közölt az olvasókkal a felperes ingatlannak kapcsolatos elképzeléseiről.
- [27] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog - figyelemmel az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatára - a kifejtett véleményt annak érték- és valóságtartalmára tekintet nélkül védi. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a vélemény kifejtésének lehetőségét védelmezi, a kifejtett vélemény tartalmától függetlenül. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a szabad véleménynyilvánításhoz való jog minden esetben kiterjed, függetlenül a kifejtett vélemény érték- és valóságtartalmától. Az Alkotmánybíróság mércéje szerint ugyanis az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak [7/2014. (III. 7.) AB határozat].
- [28] A másodfokú bíróság rögzíti azt is, hogy az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában kifejtett gyakorlata szem előtt tartja azt, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között. A véleményszabadság, mint a kommunikációs jogok anyajogának kiemelt szerepét és védelmét a 3145/2018. (V. 7.) AB határozat is megerősítette és a társadalmi igazságosság és az emberi kreativitás szempontrendszerében tovább is értelmezte azt.
- [29] Ezen elvi alapokon megállapítható, hogy a sajtó részvételével lefolytatott társadalmi és politikai folyamatokban az újságírók önkifejezése is védelmet élvez, amelyben teret kaphat az egyéni véleménynyilvánítás szubjektív eleme is az objektív jellegű tájékoztatási kötelezettség mellett. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata alapján az újságíró véleménynyilvánítása határainak meghatározásakor figyelemmel kell lenni a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának érdekére is. Ugyanis a sajtó egyfelől a szabad véleménynyilvánítás eszköze, másfelől alapvető szerepe van a véleményalkotás feltételét

képező tájékoztatásban [37/1992. (VI. 10.) AB határozat].

- [30] Utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy az Alkotmánybíróság több határozatában rögzítette [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 1/2015. (I. 16.) AB határozat], hogy a közéletet alakító, közszereplő személyekkel kapcsolatban tágabb az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás köre, mint más személyeknél. A perbeli közéleti, kulturális örökség hasznosításával kapcsolatos vitában közszereplőként résztvevő felperest magasabb türeési kötelezettség terheli a tevékenységével, álláspontjával kapcsolatban megfogalmazott vélemények, kritikák vonatkozásában.
- [31] A másodfokú bíróság szerint a sérelmezett közlés a polgármester képviselő-testület elé terjesztett javaslata, majd a helyi népszavazást kezdeményezése, és ezek megfogalmazása, valamint a település alpolgármesterének álláspontja, mint tények alapján levont következtetés, amely véleménynek minősül. Ugyanis a perbeli sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a közleményt a maga egészében és valóságos tartalmuk szerint kell vizsgálni és ennek során az összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni (PK 12. számú állásfoglalás II. pont). A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük és betű szerinti jelentésük alapján kell figyelembe venni és nem kizárólag önmagukban kell értékelni, hanem az írás műfaji, stilisztikai jellemzőit és a közlés teljes szöveggörnyezetét értékelés alá kell vonni.
- [32] Ezen kontextusvizsgálat alapján az rögzíthető, hogy az alperesi sajtószerv által közölt írás - többek között - egy kritikát fogalmaz meg, amelynek az alapja, hogy az önkormányzat 2015. év óta nem tudta eldönteni, hogy a tulajdonában lévő kulturális örökséget miként hasznosítsa. Az ingatlanhoz kapcsolatos döntési alternatívák felperes általi előterjesztése előbb a képviselő-testület, majd később a helyi népszavazás útján a polgárok felé, az újságírókat arra engedte következtetni, hogy a képviselő-testület vezető felperes az eladás lehetőségét nem ellenezte, azt valós alternatívaként kezelte, sőt őt kifejezetten az értékesítési szándék vezette.
- [33] Nem volt vitás a cikknek azon állítása, hogy az ingatlan kulturális értékét a felperes nem tartotta kiemelkedőnek és az sem, hogy az ingatlan részben vagy egészben történő értékesítését nem tartotta elképzelhetetlennek, azt egy reális lehetőségnek, az ingatlanhoz való „kínládás” megoldásának tartotta. A felperes ingatlanhoz kapcsolatos ezen szándékáról az írásban bemutatott alpolgármesteri vélemény is rendelkezésre állt, amely tényekből következtetett a cikk írója arra, hogy a felperes „nem támogatja” a műterem kulturális célokra történő hasznosítást, hanem azt értékesíteni szeretné. A cikkben bemutatott valós tények nem zárják ki, sőt megerősítik azt a véleményt, hogy a felperes okszerűbbnek tartaná, ha az önkormányzat megszabadulna az ingatlanhoz való „kínládástól”, a településnek nagy, százmillió forint összegű anyagi terhet okozó felújításának feladatától.
- [34] A polgármester ezen eladási szándékának kisebbségbe kerülése a képviselő-testületben az alpolgármester nyilatkozata alapján levont következtetés és nem a képviselőtestület határozatának szavazati arányáról szóló tájékoztatás. A cikk – a szöveg teljes kontextusát tekintve - nem a képviselő-testület döntését, szavazásának eredményét ismerteti, nem arról számol be.
- [35] A helyi népszavazásra bocsátást érintő közlés vonatkozásában pedig az állapítható meg, hogy a javaslatot - a perbeli tanúvallomásból kitűnően - a felperes előterjesztésre szavazta meg a képviselő-testület. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint nem vezetne helyes eredményre a tényállítások összefüggő láncolatának a feldarabolása és minden egyes láncszemnek az

összefüggésekre tekintet nélküli mechanikus vizsgálata, amely a sajtóhelyreigazítás társadalmi rendeltetésével is ellentétes. A cikkben használt kifejezések és összefüggésük vizsgálatánál, valóságos tartalmuk szerinti értékelésénél jelentősége van a vizsgált kérdéssel kapcsolatban társadalmilag kialakult közfelfogásnak, általános vélekedésnek is. Ennek alapján pedig egy részletes tényfeltáró cikknek egy-egy félmondata, a teljes írás szövegkörnyezetéből kiszakítva nem értelmezhető a képviselő-testület döntéseiről szóló valótlan tájékoztatásoknak.

- [36] Rámutat a másodfokú bíróság arra is, hogy a polgármester felperes nem élt az általa vezetett települést érintő közügyben a sajtó által - a szakmai és sajtóetikai szabályoknak megfelelően - felkínált véleménynyilvánítás lehetőségével. Az újságíró ebből eredő esetleges következtetési hibáit és annak következményeit ezért viselnie kell.
- [37] Az első sérelmezett közlés nem értelmezhető a felperes nemleges szavazatát meghamisító valótlan tényközlésnek, míg a második sérelmezett közlés az eladás kérdésének helyi népszavazásra bocsátásának felperesi kezdeményezése – függetlenül a képviselő-testület ezt támogató egyhangú döntéstől – interpretálható a polgármester „népszavazásra bocsátási” javaslataként. Az írás az „eladási ötlet” kifejezést használja, ami a közfelfogás szerint nem azonos szemantikailag a „képviselő-testületi határozat” fogalmával. A helyi népszavazásra bocsátás alatt pedig az átlagolvasó nem a képviselő-testület döntését érti kizárólagosan, annak értelmezési tartománya a javaslat előterjesztőjét, sőt adott esetben az azt megszavazó képviselőt (polgármestert) is jelenti.
- [38] Ezek alapján pedig megállapítható volt az a ténybeli alap, amely a cikkbeli vélemény kifejtését a közérdeklődésre számot tartó kulturális és politikai témájú vitában jogszerűvé teszi. A cikkben közölt tények és Surányi Péter alpolgármester nyilatkozata alapján az olvasóknak lehetősége van annak megítélésére, hogy az újságírói következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor. Ezt az értékelést az alapul fekvő tényadatok alapján az olvasók el tudják végezni. A következtetés, vélemény pedig - annak helyességétől, helytelenségétől függetlenül - sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet egy közéleti vita kontextusában.
- [39] A sérelmezett írás nem torzította el a felperes álláspontját, hanem az azzal kapcsolatos polgármesteri tevékenységének egy lehetséges kritikai értelmezését adta. Az alperes sajtó-helyreigazításra akkor sem kötelezhető, ha a kifejtett véleménnyel, levont következtetéssel a felperes nem ért egyet, ha a közölt tények más részeinek tulajdonít nagyobb jelentőséget vagy azt magára nézve sérelmesnek tartja. A sérelmezett véleményközlésnek nem bizonyosnak vagy vitathatatatlannak kell lennie, hanem elégséges egy vékony ténybeli alapon kapcsolatban állnia a valósággal, ami e jelen perbeli esetben kétséget kizáróan megvalósult. Különösen így van ez akkor, ha a közfeladatot ellátó személy nem kíván a sajtó megkeresésére nyilatkozatot adni, saját álláspontját, véleményét nem osztja meg közfeladata körében. Ugyanis ezáltal nem járul hozzá a sajtó ellenőrző feladatának ellátáshoz.
- [40] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, erre tekintettel a felperes az első- és másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Ugyanakkor a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a - jogi képviselővel eljáró pernyertes - alperes a perköltségét csak felszámítás útján érvényesíthette, amelyre nem került sor, így a Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíjról nem rendelkezhetett.
- [41] A pervesztes felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos

perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Virág Csaba s.k.
s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László
bíró